

Вабить мене в краї незнані далекі
В царство ледяних шпилів і червоної міді
Через плечі віків озирнулась до мене Ревекка
Душу пестять образи Атлантиди
Ваблять мене підземні печери гроти
Оази пустель безлюдних
Екваторіальний промінь злотний
Мій дух остудить.

1914. Київ

[З книги «Дерзання».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .